

99. TAKARÓ KÁROLY

AGGODALMASKODÁS ÉS VESZÉLYEI

Elhangzott Budapesten a Kelenföldi Református templomban 2000. szeptember 24-én.

„Minden gondotokat Őreá vessétek, mert Néki gondja van reátok. Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségetek az Ördög mint ordító oroszlán szertejár keresvén kit nyeljen el, akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudván, hogy ebben a világban lévő atyafiságotokon ugyanezek a szenvedések telnek be”. I.Pét 5:7-

Köszönjük Édesatyánk, hogy te a gyermekeidre úgy is gondot viselsz, hogy megnyitod a szemüket látásra, az értelmüket értésre, és hogy messzebb láthatnak, mint a földi emberek, akiknek nincs tőled való kegyelme és újjászületett élete. És másként érthetnek, mert több a bölcsességed mint az embereké és ezzel ajándékozod meg a gyermekeidet. Köszönjük Uram, hogy ez vigyázásra és józanságra késztesz. Köszönjük, hogy úgy járhatunk itt ebben a világban, mint neked és számodra elpecsételt emberek, akiknek örök tulajdonosa te magad vagy s akiknek az életéért te magad állsz jót.

Áldunk és magasztalunk Jézus Krisztusért, hogy mindez Ő érette történhetett meg, hogy az ő áldozatáért kaphattuk bűneink bocsánatát és nyerhettünk örök életet. Szeretnénk megdicsőíteni ma Jézus Krisztust Édesatyánk, és felmagasztalni téged. Megköszönni igédet és Szentlelkedet, élni nevednek dicsőségére szent életet. Áldd meg Uram az igehallgatásunkat, és áldd meg az ige hirdetését! Hogy szívedtől emberszívíg mehessen a szó, a Tiéd! Taníts meg Uram jól hadakozni, szabályszerűen küzdeni és győzni veled mindenekben! Ámen.

„Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején, minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.”

I Pét 5:6-7

Amikor Isten beleszól egy embernek az életébe, akkor abba a szóba mindig belesűríti a maga bölcsességét, a maga világosságát, és a gyógyító szeretetét. Amikor az Isten az embert megszólítja, - és ezt kegyelemmel teszi -, akkor olyan dolgokat tár fel az ember szíve előtt és az ember értelme előtt, amelyekkel az ember értelem nélkül küszködik. A mai igénk lekiójaként felovashattam volna, hogy „ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől”. Arról a szabályszerű küzdelemről kívánok beszélni, amit meg kell vívnia az embernek az aggodalmaskodással szemben. Éppen ezért tisztázni fogom, hogy mi is az aggodalmaskodás.

A teher és a gond az, ami aggodalmat vált ki. Az aggodalom már maga bizalmatlanság, a bizalmatlanságban szorongás van és félelem, a végeredménye pedig kettős bálványimádás.

Miért kell neked tudnod arról, hogy mi az aggodalmaskodás? Mért kell neked tudnod arról, hogy hogyan kell ellene szabályszerűen küzdened?

Én feltételezem rólad - aki itt vagy - a legjobbakat. Tehát feltételezem azt, hogy te azért nem vagy aggodalmaskodó ember, mert te tudod, hogy akit a Fiú megszabadít az valósággal szabad. És téged Jézus Krisztus megváltott a bűnből, a kárhozatból. Megváltott a sötétség urának a hatalmából. Ebből az következik, hogy te mint az Ő gyermeke megszabadított, és Őt szerető, benne bízó gyermekké lettél. Ami önmagában kizárja azt, hogy valaki aggodalmaskodó legyen. Hát már csak nem gyalázom meg az én Istenemet és tartom tehetetlennek, értelmetlennek, bölcsesség nélkül valónak, vaknak, hogy nem bízom benne?!

Hiszen minden ügyemet, szívem titkát ismeri. Egész életem előtte van. Nyitott könyv vagyok előtte. Így mondja a Szentírás: „Mindenek meztelenek és leplezetlenek az Ő szemei előtt”. Ő tud rólam, amikor azt mondja: „tudom, hogy ahol laksz, a Sátánnak királyi széke van”.

„Tudom a te dolgaiddat”. Tudom a te harcaidat, ismerem a küzdelmeidet. Tudom miben álltál meg, miben buktál el, ismerlek téged. Hisz a szíveknek és veséknek vizsgálója az Úr. Ki van zárva, hogy te aggodalmaskodó lennél, hát még szorongó, hát még kétségeskedő? Mégis mondanom kell az ígét, mert Isten nem feltételez dolgokat, hanem tud. És ez nagy különbség. Én lehetek egy ember felé a legnagyobb reverenciával, de ez kevés.. Isten sokkal többet jelent az embernek. Ő teljes tudással, teljes szentséggel az életéért van. Ő kíván beszélni veled, ezért az a kérése, hogy onnan felülről fogadd el, amit üzen, amit mond ma itt neked, teérted.

Meg kell tanulnunk, hogy addig amíg Jézus Krisztus az ember szabadságának, békességének, életének, üdvösségének, bocsánatának szerzője, a szabadító Úr, addig a Sátán a nagymestere annak, hogyan lehet valakit megkötni, lelkileg tönkre tenni, lelkileg elfordítani az Istentől. Meggyalázni a hitben, meggyalázni az élet gyakorlatban - ő a nagymestere ennek. És mindent az aggodalmon keresztül intézi az Ördög. Azért mondja az Isten, hogy alázd meg magadat az Ő hatalmas keze alatt, mert ha nem ezzel kezded, hogy Uram te vagy minden mindenkben, te vagy nekem a kezdet és a vég, te vagy nekem az örömöm, te vagy nekem az életterem, akkor bohócot csinál belőled az Ördög. De nem akármilyet, hanem a legkínosabban nevetséges emberré fog tenni. Elképesztő, amit csinál veled. Hogy aki rád néz azt mondja: Hit? Bizalom? Ne tessék viccelni, ennek az embernek ilyen nincs. Élő hit és erő az Istentől? Lehet hogy másnak van, de neki biztos, hogy nincs. Ismerem. Ez az ember egy merő aggodalom, egy merő félelem, egy merő bizalmatlanság, ebben nincs élő hit, erő, tartás!

Az aggodalom az Ördög rablánca! És amit csinál vele?! Ehhez a lánchoz hozzá van kötve három félelmetes fegyver: az egyik az élet megrontásának fegyvere, a másik a szabadság megölésének fegyvere, a harmadik a lélek lesújtásának fegyvere. Ahol az aggodalmat az ember szívére tekeri, gúzsbaköti vele, ott az élet megromlik, ott elmegy a kedve az embernek az élettől. Ott csak olyan kijelentéseket tehet, hogy nem éri meg, és nincs értelme. Mert fölé nőtt az aggodalom és tönkre veri az ember életterét és kedvét. A szabadságot öli az aggodalom, ami a tehetetlenség fogságának látására készíttet, hogy erőtlen vagyok, tehetetlen vagyok, kétségbeesett vagyok. Ez alátámasztja, hogy nincs értelme élni. A lélek lesújtása pedig, hogy kimondod: nem volt értelme hinni. Mert mi értelme van a hitnek, ha a vége kudarc? Figyelmeztet az Úr, azt mondja: Vigyázz! A Sátán, mint ordító oroszlán szertejár keresve kit nyeljen el. A te ellenséged ügködik és működik. Ehhez ért! Szertejár és keres. A halálotat akarja!

Jézus Krisztus pedig jön és azt mondja: te miért aggodalmaskodsz? Én legyőztem a Sátánt. Te miért vagy félelmesszívű? Én legyőztem a halált. Te miért vagy bizalmatlan? Nézz Istenedre, aki nekem adott téged és te tudod, hogy én odaáldoztam az életemet teérted, hogy te megértsd, hogy „abban mutatta meg Isten az Ő szeretetét tefeléd, hogy amikor még bűneidben voltál Jézus Krisztus meghalt a bűneidért.”

Tudjátok, hogy mi a különbség a rabságban lévő ember látásmódja és a hitben lévő ember látásmódja között? A rabságban lévő ember azt mondja: Nagy úr az ördög és nem alszik! Isten szabad gyermeke azt mondja: Nincs más Úr, csak az Isten és Ő nem szunnyad és nem alszik! Az egyik félelmes szívű, örök rettegetésben, hogy jaj van-e nyugodt éjszakám, lehet-e nekem nyugodt nappalom? Mert az ellenségem nem alszik és nem nyugszik! A másik teljes bizalommal van: Az én Édesatyám nem szunnyad, nem alszik! És tudod, hogy nemcsak vigyáz, hanem őriztet is téged a te Urad? Tudod, hogy angyalainak parancsolt, ahogy Jézus felől, úgy te felőled is van parancsa Istennek? Az őrizeteket elrendelte. Tudod, hogy a legmagasabb fokú védelem a tiéd? Mert a vér alá rejtett élet ellen nincs hatalom. Az ítéletet végrehajtó angyaloknak is a vér beszél arról, hogy ez Jézus Krisztus tulajdona. Ott nincs ítélet! Védett! Elpecsételt! Istené! Hozzáférhetetlen! És nézd meg, ezeket a szíved mind tudja, a te ellenséged

mégis hogy tönkre tudja tenni a hitet, a bizalmat és az életet! A parancs így hangzik: „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg a szívedet!” És maradj meg Isten rendelésében, Isten szavában, mert benne van az élettered.

Még a bevezetéshez tartozik az is, hogy elmondjam nektek, minden gyerek, aki megszületik, később a tapasztalással együtt megismeri, hogy mit jelent félelmes szívvel élni. Minden gyerek! A bűneset óta ez egy normális reflexze a bűnös embernek, hogy a félelem és a szorongás ott van a szívben. A hírektől! Ha éjszaka a telefon csörög! Nem az jut eszedbe, hogy téves, hanem, hogy jaj, mi történt? Az ember félelmes szívű. És ahogy a gyerek felnő, felnő benne a gondra való negatív válasz készsége.

Egyszer, amikor a gyerekeink még kicsik voltak el kellett mennem a feleségemmel valahova. Én azt mondtam nekik: Bezárom az ajót, Isten vigyáz rád. Nos amikor hazaérkeztem, akkor a következő volt: a gyerekem nem röpült a nyakamba, ahogy szokott, hanem állt némán és nézett rám. Hát ennek meg vajon mi baja van? Roppant egyszerű! Hagytam félni, hagytam a saját gondolataiban járni! Ő szeretett engem és benne volt a vád: magamra hagytál, és de rossz volt nélküled. Ha tudnád mi minden történt bennem, amíg te távol voltál.

Ha a katonaságnál jelentést kellett volna írnom azt írtam volna: különleges esemény nem történt. De az Isten előtt meg kellett állnom és jelentést kellett tennem: Uram, különleges esemény történt. Felfedeztem a gyerekemben, hogy félelmes szívű, hogy képes szorongani és hogy fáj neki az, hogyha egyedül van. Megszületett szívében a bizalmatlanság. Másnap azzal kezdte: Ma is el akarsz menni? Mondtam: fiam el...! Nézd csak meg a saját magad életét, hogy is vagy te a te Édesatyáddal? Hogy is vagy te a bizalom kérdésével? Van-e te szívedben, lelkedben szorongás, aggodalom, félelem? Nézd csak meg! Aztán mi lesz a válaszod Isten felé?

Megállítottak az utcán és egy idős hölgy azt mondta: „Maga közel van az Istenhez, mondja meg: Hogy gondolkodjam Róla? Az utolsó gyerekeket is elvette. Arra kényszerített, hogy minden gyerekem koporsóját megnézzem.”

Tessék figyelni az ember szívét, az ember lelkét. Tudjátok, hogy a gond önmagában nem lenne bűn, csak a gond sohasem marad egyedül, és hogy mi illeszkedik hozzá az meghatározza, hogy bűnné lesz vagy áldássá!

Mert el kell mondanom az aggodalom természetéről, hogy mindenhez illeszthető. Nincs az életnek olyan területe, ahova az aggodalom nem lenne illeszthető. Még az imádságban is illeszkedni képes! A könyörgésben is illeszkedni képes! Isten Szentlelke felidézi, hogy könyörögj valakiért és teljes hittel és bizalommal el kezdesz imádkozni valakiért, egyszer csak megzavar a Sátán, jól torkon ragad, aztán megráz. A fejed elkezd másként gondolkozni, átáll a gondolatod egy másik pályára, az aggodalom pályájára és akkor elkezdesz „okosan” imádkozni. Nem Szentlélek szerint, hanem okosan. És a magad bölcsességére támaszkodsz, amelyik „földi, természeti és ördögi” az Isten szerint, és elkezded mondani, hogy de ha Uram te nem akarnád, hogy meggyógyuljon, de ha mégsem akarnád, hogy szent legyen, ha nem akarnád azt, hogy megtérjen, akkor ne hallgass meg! Még az imádsághoz is képes illeszkedni az aggodalom. Erre mondja Isten: Teljes hittel kérjétek! Mert amit te hittel kérsz megadom neked! De figyeld meg az aggodalom mindenhez képes illeszkedni. Megrontja az örömet, megrontja a hálát, megrontja a pillanatot, megrontja az életet. Ezért Isten parancsa az, hogy harcolni kell ellene. A csöndességben derül ki, hogy mivé lesz a gond? Mert az a parancsa, hogy „minden gondotokat Őreá vessétek!” Ha a gondom Jézus Krisztussal egészítődik ki és azt mondom Uram hozzád tartozom, mert a gondviselőm te vagy, énnám, énbennem nincs keresnivalója, téged illet Uram, azt mondtad, hogy mindent adjak oda, ezzel kezdem, ami lehúz, tönkretesz, összetör, ellop minden erőt, ezt adom először, persze a szívemmel együtt, mert abban van, ott növekedett fel, és azt mondja ebből győzelem lesz! Azt mondja „vessed az Úrra minden terhedet Ő gondot visel rólad!” És ebből szent tapasztalás lesz, hogy igen, úgy van ahogy mondja!

Egy kis közösségben vitatkoztak a hitről. Nagyon okos dolgokat mondtak a hitről. Elmondták, hogy milyen elképesztően megfoghatatlan! Csak azt nem fogalmazták meg, hogy a hitnek az léte a lehetetlen. Mert ott munkálkodik a hit, ahol az értelem kimondja valamire, hogy lehetetlen. Ahol már csak egy valakinek lehetséges cselekedni, Istennek. A hit éppen itt kezd el munkálkodik. Az alapterülete a lehetetlen! A bizalom, a hit bizalma, alapterülete a képtelen, amit nem lehet befogadni ésszel, mert képtelen. Ott munkálkodik a bizalom, ahol kimondod: Mindenható vagy Uram! A hit a bizalommal mindig szövettségben van. Nem létezik a kettő egymás nélkül. Az egyik a lelke, a másik a gyakorlata a hitnek. A lelke az, hogy - tied vagyok Uram, és te az enyém vagy -, ez a bizalmam. - Mindenemet rád bízom - ez a gyakorlata. Dicsőítés lesz abból, ha valaki az Istenre veti a gondjait és benne bíz. A hit meg nem szégyenül. Gondold el, hogy amikor Isten azt mondja neked, hogy a hitnek harcát harcold, akkor olyan harcra hív, akkor olyan életfeltételeket ad, ahol otthon van nálad a lehetetlen és a képtelen. Hogyha nem Jézus Krisztussal párosul a gond és benne, vele egészítődik ki és lesz belőle élet és hitgyőzelem, akkor a gond az aggodalommal társul. A következménye a depresszió, a szorongás és végül az öngyilkosság.

Azt mondja egy helyen az Isten, hogy „mondom a félelmes szívűeknek, ne féljétek, mert én vagyok az Úr!” Tudjátok, van egy nagy tévesztése az embernek: odáig eljutnak a hívő testvérek a felismerésben, hogy a szorongást és az aggodalmaskodást egyedül a szeretet gyógyítja. Az egyetlen ellenszere a szeretet, csak hogy nem a tiéd és nem az enyém. Tudniillik a miénk csak kötni képes! Szabadítani nem! És éppen azért lesz az aggodalmaskodóból, a szorongóból kettős bálványimádó, mert azt hiszi, hogy az ő léteében, hatóterében lévő ember biztonságban van. Ezért ha valaki ezen kívül van, aggodalmaskodni kezd érte és visszahívna a maga hatókörébe.

Mondok példát. Elmegy a gyereked, nézd meg a szívedet. Odaállsz-e az Úr elé „Uram, te aki előtt vannak mindenek, te aki hatalmas vagy mindenek felett kezedre bízom az én gyerekemnek az életét. Látod hatóköröm, életet tartó köröm kicsi”. Ehelyett az egyik édesanya, ráadásul az közeli rokonom, naponta négyszer-ötször hívja fel a gyerekeit, felnőtt fiait: hol vagytok? meg vagytok? jól vagytok? Ez bálványimádás! El kell mondani neki: Nem vagy Isten! Engedd el! Ne közd! És belül majd belepusztul! Jaj, mi van a fiaimmal? Megjönnek-e, történik-e valami? Igen, történni fog velem valami! Igen! Meg lesznek edzve! Igen, ki lesznek próbálva ők is! Igen, nem tudod megvédeni őket. De a kapott hatóköröd, azonban sokkal nagyobb, mint önhatóköröd, ha hittel párosul és Isten felé való bizalommal párosul. Mert akkor a szó oda megy, akinek mindenre elégséges ereje és hatalma van!

Egy másik történet: Hogyha történik a családban valami s akkor rohan az asszony és fogja a fejét, jaj ha ott lettem volna, nem történt volna meg! Honnan veszi? - ő nem Isten! - ha ott lettem volna! Egy történetben Jézus Krisztusnak egyszer egy asszony a következőket üzeni: „Ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem!” Ismerős ez az ige? Hadd kérdezzem meg: Mégis csak ki dönti el, hogy mikor, hol, mit csinál? Mikor, hol, mit enged meg? És hogy mi a célja vele. Te? Vagy az élet Ura? Tessék megnézni, hogy az aggodalomból hogy lesz vád. A félelemből kitáncolva az ember vádaskodni kezd. Lesz belőle önvád, vagy más felé ítélet. Mind a kettő öli az életet, mind a kettő öli a lelket és mind a kettő megköti. Ezért parancs: Minden gondotokat Őreá vessétek. Neki van gondja tirátok. Neki!

Jézus arra tanított, hogy kéréseiteket hálaadással párosítva tárjátok Isten elé. Kérem az aggodalomnak is vannak kérdései. A kérései, mindig panasszal párosulnak. Mindig a nem teljesítés vádjára áll mögötte. Isten azt mondja: Nem! Szabálytalan! Hihetetlen, amit te csinál, hálaadással tárjátok fel a kívánságaitokat az Úr előtt, és mint meglévőt kérjétek el. Megtanultad már?

Indulj valahova. Uram köszönöm, hogy azt ígérted, hogy velem leszel az úton, bárhova megyek. Nagyon köszönöm neked, hogy velem leszel az úton. Elkértem? Nem! Hanem tudom, hogy megcsinálja. Bele megyek az ígértet biztosításába. Érted? Bele megyek hatalmának a

valóságába. Abban járok és közlekedem, arról gondolkodom. Uram, te megmondtad, én pedig tudom, hogy úgy van. De ha megkötöttem, de ha az aggodalom tanyát vert a szívemben, akkor az aggodalom párosul mással. Lesz belőle szorongás, lesz belőle bűn. Lesz belőle félelem, mert a szorongás állandósult félelem.

Egyszer egy hölgy bejött a hivatalba beszélgetni. Megláttam a kezét. A körmei lerágva. Kértem tőle: Hogy tetszik lenni? - Jól. Mondom neki - aztán a lelke szabad-e? - Azt hiszem igen. Én pedig látom, hogy nem! Maga csupa szorongás. És a következők derültek ki: Gyűlöl, és fél hazamenni, mert a mama halott idéző. A fiútestvére öngyilkos lett nem régen és a mama beszélget a meghalt fiú lelkével. És ez a lány iszonyodik az egésztől. Ennek megvan a maga elképesztő, lelki sötét ereje. Azt mondja, amíg ott van, ahol tanul, eszébe se jut rágni a körmeit, csak amikor indul haza! Tessék emlékezni az első válaszra! - Hogy van? - Köszönöm jól. És a lelke szabadsága? - Azt hiszem rendben van. Nincs rendben!

Aki lelkileg szorong annak kényszer cselekedetei vannak! Ott és akkor, amiben szorongása van az kényszer cselekedetre indít. Ha van a családjában valaki, majd figyeld meg, hogyha valami feszültség támad egy bizonyos dolog mindig ismétlődik az életében: Az egyik bemegy a szobába és magára csukja az ajtót. Mindig. Ez a reakció. A másik felkapja a kabátját és elrohan, a harmadik fél se kapja a kabátját és elrohan. A negyedik üvöltözni kezd. Mert nem bírja már a feszültséget. Nem bírja már a reménytelenséget! A másikkal rögtön potyogni kezdenek a könnyei. Ott és akkor, ha az történik, és azt hallja, potyogni kezdenek a könnyei. A következő vécére megy, mert rögtön hasmenése van. Nem bírja már és jönnek a megszokott utak. Nehogy azt hidd ez egy egyszerű dolog. Azt mondja az ige: Ha Jézust kihagyod a gondodból, először lenyom, és teherré lesz, később pedig átokká. Gondoltad volna? Először lenyom, csak teher, később átok és ül majd az egész családon. És nem tudod az okát. Az oka a bizalmatlanság, mert az átok alatt bizalmatlanság van és már a hitetlenség munkálkodik. Ott már nincs élő hit.

Tudjátok a szorongás és a félelem valójában a gyöngeség tudatnak a csirájából nő ki. De a gyöngeség párosul a tehetetlenséggel és az erőtlenséggel. Ugyanakkor a hit? A hit embereit is megkíséríti a gyöngeség tudata a betegségtől kezdve az egyedül való harcokig. Csakhogy a folytatás Jézussal párosodva így néz ki: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít”. És az Ő ereje az én erőtlenségem által elvégeztetik. Célba jut! Ezért döntő kérdés rád nézve, hogy hogyan éled meg ezt az életet, a gondjait, a nehezeit, a szorongatásokat, a félelmeket? Hogy Jézus Krisztusban a megoldás felé mégy el vagy megkeményítő, megkeserítő, életet, életerőt életkedvet meglopó, tönkretévő oldalon az embergyilkos kötelékét magadon hagyod. Ezért a parancs így hangzik: „Vigyázzatok, az Ördög mint ordító oroszlán szerte jár keresve, hogy kit nyeljen el. Álljatok ellene. Erősek lévén a hitben.” Érted? Erősek lévén a hitben. Érted? Azért szól ma Isten, mert gyógyítani akar. Ő tudja, hogy honnan jössz. Tudja mi van benned, és eldöntötte, hogy meggyógyítja a lelkedet, hogy újra megépíti a hitedet. És visszahelyez a maga véghetetlen bölcsessége, kegyelme békéjébe. Ez. 36:11/b „És több jóval leszek hozzátok, mint első napjaitokban és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!” Több jóval leszek hozzátok, mint eddig valaha. És nézd meg, hogy mi a végcél? Hogy te azt mondd: Igen, Ő az Isten! És elmondd: az én Édesatyám! Nézd meg, mennyivel jobban ért hozzád, a lelkedhez, a szükségedhez, mint az emberek. Nézd, mennyivel figyelmesebb, mint az emberek. Isten Ő a te szerető Édesatyád, gondviselő. Nézzetek Jézus Krisztusra. Hadd gyönyörködjön a lelked újból, „abban mutatta meg Isten az Ő szeretetét mifelénk, hogy amikor bűneinkben voltunk Jézus Krisztus meghalt miértünk.”

Magára vette a bűneinket és átadta az életét, az életet. Te ne félj, csak higgy. Ámen.

Uram, bocsásd meg, amikor szánalmasak vagyunk. Amikor valaki ránk néz, egy reménytelen embert lát, akinek nincs Istene. Bocsásd meg, hogy aggodalmaskodók merünk lenni. Bocsásd meg Uram, azokat a bizalmatlanságainkat, amelynek gyökere nem is a hitetlenség, hanem csak

az újabb kudarctól való félelem. Mert egy sereg ember azért nem mer igazán imádkozni, mert attól fél, hogy benned is csalódik. Uram tisztíts meg minket egészen, könyörülve rajtunk, és könyörülve a mi lelkünkön, és bátoríts meg Uram, Jézus Krisztusért. Hogy akiket így szeret az Atya, hogy az egyszülött Fiút áldozta fel értük azok merjenek hinni és bízni teljes szívvel és lélekkel. Mert csak akkor lesz istentisztelet és dicsőítő az életünk, ha Te könyörülsz rajtunk. Köszönjük, hogy megteszed! Légy áldott érte!

Hozom hozzád a lelkileg betegeket, az egyetlen orvoshoz, aki minden kórnak igaz ismerője. Könyörülj rajtuk, és a te gyógyító szerelmeddel munkálkodj bennük.

Hadd köszönjem meg, hogy kétségkívül azért szólítottál minket, mert győztesként akarsz magad előtt az örökkévalóságban is látni. Légy áldott érte. Ámen.

LEVÉLMISSZIÓS FÜZETEK

No.: 99 Takaró Károly - Aggodalmaskodás és veszélyei

ISBN 963 9200 48 4

Fundamentum Evangéliumi Alapítvány